

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. apríla 2011, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Mariána Jarábka v trestnej veci proti obvinenému **M. B.**, pre trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. zák. o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 15. apríla 2008, sp. zn. 3 To 20/2008, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **M. B.** **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 26. novembra 2007, sp. zn. 1 T 123/2006, boli obvinení **M. B.** a **M. K.** uznaní za vinných zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. a obvinený **M. B.** aj za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že:

1/ od presne nezisteného dňa v mesiaci január 2006 až do 10. apríla 2006 zadovážovali si od doposiaľ nezistených osôb v presne nezistených dňoch pervitín v množstve 10 gramov a tento prechovávali v H., v dome na H. ulici č. X., kde sa v tom čase zdržiavali a následne ho distribuovali predajom alebo darovaním drogovo závislým osobám, pričom dňa 10. apríla 2006 pri domovej prehliadke bola zaistená zatavená plastová injekčná striekačka s modrým piestom s objemom 2 mililitre, s obsahom metamfetamínu 1464 mg

a koncentráciou 76,6 % hmotnostných metamfetamínu, čo zodpovedá 28-56 obvyklým jednorazovým dávkam drogy, sklenené rúrky v ktorých bola zistená prítomnosť stôp kanabinoïdov, kovové rúrky v ktorých bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, vodnej fajky v ktorej bola zistená prítomnosť stôp kanabinoïdov, sklenená varná banka v ktorej bola zistená prítomnosť stôp kanabinoïdov, drevená fajka v ktorej bola zistená prítomnosť stôp kanabinoïdov, stojan s bankou v ktorej bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, zatavená plastová injekčná striekačka so zeleným piestom s objemom 2 mililitre, ktorá obsahovala pozostatky metamfetamínu, plastové vrečko s tlakovým uzáverom s vysušenými hubami rodu *Psilocybe* s hmotnosťou 854 mg, ktoré obsahovali látku psilocin, čo zodpovedá obvyklej jednorázovej dávke drogy, tri zatavené plastové injekčné striekačky s modrým piestom s objemom 2 mililitre s obsahom zostatkov metamfetamínu, zatavená plastová striekačka s modrým piestom s objemom 2 mililitre s obsahom metamfetamínu 1047 mg s priemernou koncentráciou 77,9 % hmotnostných metamfetamínu, čo zodpovedá 20-41 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom rastliny rodu konope (hašíš) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, psilocin je zaradený do I. skupiny omamných látok a metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok;

2/ obvinený M. B. v presne nezistenom čase v roku 2004 v H. v Českej republike od neznámej osoby kúpil vyrobené strieľajúce pero nezistenej výrobnéj značky a výrobného čísla a kalibru, 9 ks malorážnych nábojov kalibru 22 L. 22, 9 ks nábojov kalibru 7,62 x 39 s priebojnou strelou druhu, a tieto prechovával u seba až do 10. apríla 2006, pričom podľa znaleckého posudku z odboru kriminalistiky ide podľa zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a streľive o zakázanú zbraň kategórie „A“, ktorá je funkčná, streľbyschopná a zakázané streľivo kategórie „A“.

Okresný súd Senica za to obvinenému M. B. podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. f/ a § 37 písm. h/ Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený na výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obvinenému M. K. bol podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený na výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podali obaja obvinení odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave preskúmal a zistil, že nie je dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti rozhodnutiu krajského súdu, o zamietnutí odvolania, podal obvinený M. B., prostredníctvom Okresného súdu Senica, dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. V odôvodnení svojho dovolania obvinený uviedol ako konkrétne dovolacie dôvody to, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu a že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia (dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.).

Obvinený vo svojom dovolaní konkrétne namietal, že okresný i krajský súd sa pri vyhodnocovaní skutkového stavu veci nevysporiadali so všetkými relevantnými okolnosťami, najmä s obranou obvineného v tom smere, že počas svojej výpovede dňa 11. apríla 2006 mal byť stále pod vplyvom omamných a psychotropných látok, a preto nemal absolútne žiadnu vedomosť o tom, že vypovedá na polícii, resp. podpisuje svoju výpoveď. Ďalej obvinený uviedol, že súdy sa vôbec nezaoberali skutočnosťou, že k nákupu, predaju a distribúcii omamných a psychotropných látok mal byť tento nútený skupinou neznámych ľudí. Za nezákonný považuje obvinený aj uložený trest, nakoľko súd skutočnosť, že obvinený spáchal viac trestných činov zohľadnil jednak ako dôvod pre zvýšenie trestnej sadzby v rámci asperačnej zásady a jednak aj ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. Obvinený tiež poukázal na skutočnosť, že jeho obhajca sa nezúčastnil vyšetrovacieho úkonu, napriek tomu, že mu zákon takúto povinnosť ukladá, pričom obvinený nešpecifikoval o aký úkon sa má jednať. Možno predpokladať, že obvinený mal na mysli neúčasť obhajcu na oznámení s výsledkami vyšetrovania dňa 30. augusta 2006. Z toho obvinený dedukuje, že malo dôjsť k porušeniu jeho zákonného práva na obhajobu.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok Okresného súdu Senica zo dňa 26. novembra 2007, sp. zn. 1 T 123/2006, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 15. apríla 2008, sp. zn. 3 To 20/2008, a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané

oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovoláním bolo napadnuté právoplatné uznesenie Krajského súdu v Trnave ako súdu odvolacieho, ktorým bolo obvinenému zamietnuté odvolanie proti prvostupňovému odsudzujúcemu rozsudku. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1 Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenu osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je predmetné rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytykané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným M. B. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

K namietanému porušeniu práva na obhajobu možno uviesť, že tento dovolací dôvod nie je v uvedenom prípade naplnený. Obvinený mal po celú dobu trestného konania obhajcu, ktorý sa zúčastňoval úkonov, predkladal v mene svojho mandanta návrhy a dôsledne obhajoval zákonné práva obvineného. Je pravdou, že obhajca obvineného sa dňa 30. augusta 2006 osobne nezúčastnil oboznámenia s výsledkami vyšetrovania. O tomto úkone bol však obhajca v predstihu upovedomený. Na tento úkon bol riadne a včas predvolaný - predvolanie bolo obhajcovi doručené dňa 24. augusta 2006.

Rozhodnutie o uloženom treste nemožno považovať za nezákonné tak, ako v dovolaní uvádza obvinený. Okresný súd, pri ukladaní trestu obvinenému, postupoval správne a zákonne. Obvinený M. B. spáchal dva úmyselné trestné činy a prvostupňový súd preto správne postupoval podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. a pri ukladaní trestu použil asperačnú zásadu. Okresný súd rovnako postupoval správne, keď skutočnosť, že obvinený spáchal viac trestných činov, vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. Obvinený nesprávne dovodzuje, že súčasné použitie asperačnej zásady a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. (spáchanie viacerých trestných činov) je nezákonným postupom pri ukladaní trestu, nakoľko ide o skutočnosť – spáchanie viacerých trestných činov, má pri ukladaní trestu zohľadniť dvakrát. Takáto úvaha nie je správna, nakoľko podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno

prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Čiže z uvedeného jasne vyplýva, že spáchanie viacerých trestných činov nie je okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu. Súčasné vyhodnotenie spáchania viacerých trestných činov, ako priťažujúcu okolnosť a zároveň ako aj na dôvod použitia asperačnej zásady, je preto postup, ktorý je v súlade so zákonom. Trest uložený obvinenému prvostupňovým súdom bol teda zjavne uložený v rámci zákonnej sadzby.

K namietaným skutkovým zisteniam súdov nižšej inštancie (výsluch obvineného vykonaný pod vplyvom omamných látok, nátlak neznámych osôb nútiacich obvineného k distribúcii omamných a psychotropných látok) treba uviesť, že z obsahu dovolania vyplýva, že obvinený napáda skutkové zistenia súdov prvého a druhého stupňa, čo však nie je zákonný dovolací dôvod podľa § 371 Tr. por. Avšak podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili sudy nižšej inštancie, pretože podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. môže byť dovolacím dôvodom skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní, môže vykonať dovolací súd potrebné vyšetrovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací súd je preto viazaný zisteným skutkového stavu veci ako ho zistil a ustálil okresný súd s ktorého závermi sa stotožnil aj krajský súd. V predmetnej trestnej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený M. B. spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku prvostupňového súdu.

Na základe vyššie uvedeného možno zhrnúť, že dovolaním nie je možné primárne napádať skutkové okolnosti prípadu a na základe toho vyvodzovať nesprávnu kvalifikáciu skutku. Zákon v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa možnosť podania dovolania len v prípade, kedy na základe správne a úplne zisteného skutkového stavu veci bolo použité nesprávne právne posúdenie skutku alebo z dôvodu, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por. nie sú dané, a preto najvyšší súd dovolanie obvineného M. B. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 20. apríla 2011

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová